

Joggyakorlat.

Csak azoknak a vagyontárgyaknak értékcsökkenése leírására és felnyitására szükséges tartalék létesíthető adómentesen, amelyek mint a termelés eszközei a T. H. Ö. 14. §. 3. pontjában fel vannak sorolva. Butorgyáros által kölcsönadás útján hasznosított butorok nem eszközei a termelésnek. (Közigazgatási Biróság 8560/1926. P. szám.)

A butorgyártást és lakásberendezési vállalatot folytató panaszló azt a rendelkezést támadja, hogy az általa gyártott butorok közül a színházaknak használati díjért kölcsönadottaknak és egyéb kölcsönadott lakásberendezési tárgyaknak értékcsökkenése és felújítása címén tartalékba helyezett 7,000.000 koronának a jövedelemből való levonása megtagadtatott, illetve ezen összeg adó alá vonatott.

A megtámadott rendelkezés jogos, mert az 1922 : XXIV. t.-c. 15. §. 3. pontja csak azoknak a vagyontárgyaknak értékcsökkenése leírására és felújítására szükséges tartalékok adómentes alakítását engedi meg, melyek ott mint a termelés eszközei vannak felsorolva, s ez a tartalékolási jog a vállalat által gyártott vagy megszerzett árukra azon az alapon, hogy azokat részben és egyelőre kölcsönadás útján értékesíti, nem terjeszthető ki.

Az árukészlet értékelésére vonatkozóan az idézett törvény 14. §. 18. pontja rendelkezik s az abban foglalt rendelkezések módját nyújtanak arra, hogy a használt butorok és egyéb berendezési tárgyak tényleges forgalmi értékekkel vétessenek fel s a panaszló leltárából kitűnik, hogy az értékelésnél egyes tárgyak avult volta figyelembe is vétetett.

Alkalmazotti kereseti adó alá eső szolgálati viszony akkor áll fenn, ha valaki egész munkaejéjét egy vagy néhány munkaadó részére rendszeres díjazás ellenében leköti és egész munkásságát a munkaadó irányítása és rendelkezése szerint fejti ki. (Közigazgatási bíróság 4216/1926. sz.) A bemutatott és 1920 július 3-án kelt megállapodás szerint a B. Testvérek cég megbízta a panaszost, hogy a cég részére megrendeléseket gyűjtsön a cégre vonatkozólag elfogadási kötelezettség nélkül. Az elfogadott megrendelések alapján tényleg befolyt összegekből a panaszost jutalék illette meg, akivel szemben a cég csak azt kötötte ki, hogy szakmabeli üzletet (rum, gyümölcspálinka) sem saját, sem más számlájára nem köthet. Ez a megállapodás kölcsönösen bármikor, felmondás nélkül felbontható volt. A panaszos azt vitatja, hogy az e megállapodás szerint folytatott tevékenysége révén kapott jutalék után nem tartozik forgalmi adót leróni, mert ő a B. céggel szolgálati viszonyban állott. A panasz el kellett utasítani, mert a megállapodás formájából és tartalmából egyaránt kétségtelenül megállapítható, hogy jelen esetben bizonyos árucikkben történő közvetítéssel való megbízásról, de nem olyan szolgálati szerződésről van szó, amellyel valaki egész munkaejéjét, egy vagy néhány munkaadó részére, rendszeres díjazás ellenében leköti és a munkaadó irányítása és rendelkezése szerint fejti ki az illető egész munkásságát; ez a megállapodás nyilvánvalóan csak laza üzleti viszonyt létesített a cég és panaszos között, amely nem érinti a panaszos gazdasági